

و بهار چنین آغاز شد!

است: "برنامه‌ها بر اساس بالادستی خواهد بود!" گرچه از این فراز چیزی دستگیر نگارنده نشد، اما اگر همه چیز از پیش نوشته شده است؟ پس با چه انگیزه‌ی مسوولان جابجا می‌شوند.

از این فراز بگذریم، سخنان روشنی نیز گفته‌اند که ارزش بازگویی دارد (برداشت از خبرگزاری ایسنا):

"بازنگری و اصلاح ساختار شبکه‌های بهداشت، ارتقای یکپارچه سامانه‌های پرونده الکترونیک سلامت، پیشگیری و کنترل دخانیات، سنجش آفات و سموم در هشت محصول، پیشگیری و کنترل مسمومیت‌های الکلی، گسترش خدمات سلامت روانی و اجتماعی، توانمندسازی و راه اندازی تیم‌های کاهش آسیب اعتیاد، ارتقای سلامت سالمندان، کاهش مرگ و میر نوزادان، رشد و تکامل کودکان و پیشگیری از چاقی به ویژه در کودکان از دیگر برنامه‌های سال آینده است. - با توجه به اینکه دیابت و فشارخون از عوامل اصلی مرگ‌ومیر در کشور شناخته شده‌اند،... برای مقابله با این بیماری‌ها استقرار نظام مراقبت بیماری‌های غیر واگیردار از اولویت‌های مورد تأکید در سال آینده خواهد بود.

- بیماری‌بایی بیماری‌های سل و ویروس اچ‌آی‌وی از دیگر اولویت‌های وزارت بهداشت در سال آینده است.

از دیگر اولویت‌های این معاونت می‌توان به برنامه ریشه‌کنی فلج اطفال و ریشه‌کنی بیماری مالاریا طی دو سال آینده است." دکتر رئیس با اشاره به لزوم اجرای برنامه‌های بهبود تغذیه در سطح کشور، تصریح کرد: "غنی‌سازی مواد غذایی با ویتامین D، با توجه به کمبود ویتامین در بین افراد جامعه، از اولویت‌ها و برنامه‌های وزارت بهداشت است. ارائه بسته‌های خدمات سلامت مانند مراقبت از بارداران و نوزادان و خدمات ایمن‌سازی و واکسیناسیون با توجه به تغییرات جمعیتی در بین ساکنان شهرها و روستاها، افزایش جمعیت و تغییر سبک زندگی طی ۴۰ سال گذشته نیاز به بازنگری و اصلاح دارد."

پس از یک سال سراپا سختی و گرانی، مردم رنج‌دیده‌ی ایران به امید چند روزی آسودگی در روزهای نوروزی و آغاز سال نو، هر کدام به اندازه‌ی توان برای خود برنامه‌ریزی کرده بودند. گرچه هر ساله ناهماهنگی‌های مدیریتی در استان‌ها، همواره زمینه‌ساز نابسامانی‌های بسیاری در برنامه‌های نوروزی مسافران می‌شود، به گونه‌ای که بیشتر برنامه‌ها به دلخواه و با آرامش سپری نمی‌شود، ولی بلایای آسمانی و زمینی، نوروز امسال به راستی بنیان کن و از گونه‌ی دگر بود. بی‌گمان سال گذشته یکی از بدترین سال‌های فراموش ناشدنی است. بسیاری از مردم با بی‌ارزش شدن ارز کشور و گران شدن نیازهای روزمره، از برکمنه‌ی زنده ماندن هم بر نیامدند و از لایه‌ی میانی جامعه به سرایشی بی‌نویایی فروغلتیدند. پیش آمد سیل هم افزوده شده، تا سرنوشت بخش بزرگی از این مردم رنج‌دیده، به راستی یکسره تباه شود.

بهر روی هنوز ژرفای ویرانی و پیامدهای این فاجعه‌ی تاریخی چندان شناخته نیست. اما چون ماهنامه تخصصی است و پرداختن به زمینه‌سازهای این فاجعه‌ی بزرگ برآستی دشوار است، ما تنها می‌توانیم با پدران، مادران و هم‌میهنانی که عزیزان خود را از دست داده‌اند، همدردی کنیم. گرچه نوشتن درباره چالش‌های صنفی، زمانی که آرزوی بسیاری از هم‌میهنان ما تنها زنده ماندن از خطر سیل است، به راستی ناروا است، اما می‌توان دست کم، به برنامه‌ریزی برای بهینه‌سازی بهداشت و درمان اشاره‌ای کنیم.

خوانندگان ارجمند خوب می‌دانند که پایه‌ی برنامه‌ریزی تندرستی مردم هر کشور، باید بر روی بهداشت باشد. بدین‌روی برای پیشگیری از درازگویی، شاید بهتر باشد به چکیده‌ی سخنان معاون بهداشت، دکتر علی رضا رئیسی که در اسفند ماه ۹۷ گفته است، اشاره‌ای کرد. ایشان در همایش معاونان بهداشت دانشگاه‌ها در مشهد، با یادآوری برنامه‌های پیش‌روی، گفته